

1939 metų kovo 11 diena

Apie save, sportą ir gyvenimą

Šilalės rajono Kvėdarnos miestelis man brangiausia žemė, visatos centras. Čia gimiau 1939 kovo 11 dieną Anelės ir Jono Ivanauskų šeimoje. Tėvas buvo valsčiaus tarnautojas, policininkas, o mama augino mus – tris padykėlius sūnus ir dukrą. Kvėdarnoje pradėjau lankyti vidurinę mokyklą, kurią baigiau 1957 metais. Nepavykus įstoti į Universitetą, grįžau namo ir įsigijau keletą visai neblogų, vyrui reikalingų specialybių: kasiau durpes, dirbau šaltkalviu, tekintoju, mechanikos sandėlininku, žemės matuotoju, mūrininku, net klubo-skaityklos vedėju.

Kiek prisimenu, nuo pat vaikystės reikėjo daug dirbti: ganiau karves, skaldžiau malkas, išmokau pjauti šieną, arti žemę, akėti... Darbas užgrūdino, suteikė ištvermės, jėgos, padėjo užsiauginti pirmuosius raumenis.

Žaidėme daug liaudiškų žaidimų: „Palendrynę“, „Muštuką“, „Ripką“, „Tekinį“... Varžėmės kas toliau numes akmenuką, kas greičiau nubėgs ar apibėgs namą, medį. Taip įgaudavome vikrumo, greičio ir noro varžytis, pasitikrindavome savo sugebėjimus.

1952 metais prisiklausę per radiją Helsinkio olimpinių žaidynių reportažų, savo kaime surengėme kaimo vaikų olimpiadą. Tai buvo pirmos „oficialios“ mano varžybos. Dalyvavau visose lengvosios atletikos rungtyse, dar boksavausi ir plaukiau. Beje, bokso varžybas turėjome nutraukti: pirmame raunde vienam iš dalyvių nosis pasruvo krauju, mat, kovėmės rankas apsvynioję skudurais. Bulvinius medalius (jų gavau net septynis) po varžybų iškepėme ant laužo ir suvalgėme.

Tolesnis sporto kelias – mokykla, kur išmokau žaisti tinklinį, krepšinį, rankinį, futbolą, stalo tenisą. Ypač pamėgau lengvąją atletiką, nes rungtyniaudamas atsakai pats už save, gali parodyti, ko esi vertas ir pamatyti, kaip tobulėji. Kadangi mano jaunystėje

Penktokas.

O aš iš Lietuvos, svetima miline...

nebuvo tobulų sporto salių bei sportinių įrankių, treniravausi gamtos duotais įrankiais: ietis – lazdyno lazda, ji tiko ir šuoliui su kartimi, rutulys – 6 kg akmuo, aukščio sektorius – žėglis prie smėlio krūvos, o šokinėti į suartą dirvą kur kas smagiau nei į šuoliaduobę. Tobulas skersinis – prie namų augęs ažuolas. Kieme vykdavo spec. turnyras: „Kas greičiau į viršūnę?“ Tuo metu buvo rodomas filmas „Tarzanas“, o mūsų idealas Tomas Vaismiuleris, olimpinis plaukimo čempionas, atrodė įspūdingai. Ėmė rūpėti „body building“ – kultūrizmas, tad namuose atsirado daug geležų, traktorius ratų, ašių, iš kurių pasidariau štangą, hantelius, svarmenis. Naudos buvo, tačiau iki Vaismiulerio „rėmo“ man buvo per toli... Bet stengiausi.

Net kariuomenėje, būdamas oro šauliu, lėktuve kilnojau svarmenis. Kaip sportininkas, kariuomenėje gerokai patobulėjau: tapau divizijos čempionu šuolyje į aukštį, kultivavom imtynes, boksa, rankinį, ledo rutulį... Už sportinius pasiekimus net buvau nupaveiksluotas prie raudonos pulko vėliavos – tai reikėtų suprasti kaip didelį kareivio apdovanojimą.

Grįžęs iš armijos, įstojau į KKI (1963 metais), ten įgavau daug žinių, meistriskumo. Institutą baigiau kaip dešimtkovinininkas, lengvosios atletikos specialistas. Įsidarbinau Kvėdarnos vid. mokykloje dar besimokydamas. 1968 metai man įsimintini: baigiau institutą, išleidau pirmą auklėtinių laidą ir vedžiau. Gyvenimas pasikeitė iš esmės. Laimingiausios gyvenimo dienos – mano trijų vaikų – Jurgos, Eglės ir Jono – gimimas, nes tapti triskart tėčiu – nepakartojamas jausmas.

Į veteranų sportą atėjau 1988 metais. Visą tą laiką aktyviai sportavau, buvau Lietuvos „Nemuno“ draugijos narys, turiu keletą kilogramų įvairiaspalvių medalių, diplomų, apdovanojimų, prizų. Nuo 1988 metų aktyviai dalyvavau Sąjūdžio veikloje. Tapau Šaulių sąjungos nariu, kariu savanoriu. Didžiuojuosi savo Tėvyne Lietuva. Protingiausias politikas, mano manymu, yra prof. Vytautas Landsbergis, geriausia prezidentė – Dalia Grybauskaitė.

Esu pozityvus užsispyręs žemaitis iki kaulų smegenų, tikras patriotas. Myliu žmones, branginu kiekvieną minutę, dėkoju Dievui už viską, ką man davė per ilgą 80 metų gyvenimą.

Eugenijus

Su pirmąja dukra Jurga.

Jau 50 metų kartu ant gyvenimo liepto.

Parako dar yra.